

Met haar tweede middel stelt rekwirante dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat geen betaling van de beëindigingsvergoeding kan worden gevorderd aangezien deze “vrijelijk” is overeengekomen.

Met het derde middel betoogt zij dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting waar het heeft geoordeeld dat de misgelopen synergieën niet voor vergoeding in aanmerking komen.

Met het vierde middel voert rekwirante aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de Commissie over een discretionaire bevoegdheid beschikt wat de erkenning van efficiëntieoordelen betreft, en zij dus geen voldoende ernstige fout heeft begaan bij de beoordeling van de efficiëntie.

Met haar vijfde middel betoogt rekwirante dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat UPS niet de nodige verzoeken om FedEx-documenten heeft ingediend bij de raadadviseur-auditeur.

Met haar zesde middel stelt rekwirante dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de uit het verlies van een kans voortvloeiende schade een nieuwe schadepost vormt die niet-ontvankelijk zou zijn.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court (Ierland) op 16 mei 2022 —
Friends of the Irish Environment CLG / The Minister for Agriculture, Food and the Marine (Ierland)
en de Attorney General**

(Zaak C-330/22)

(2022/C 284/22)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court (Ierland)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Friends of the Irish Environment CLG

Verwerende partijen: The Minister for Agriculture, Food and the Marine (Ierland) en de Attorney General

Prejudiciële vragen

- 1) Is de indiening van het onderhavige verzoek om een prejudiciële beslissing noodzakelijk in omstandigheden waarin de verordening ⁽¹⁾ van 2020 is vervangen en/of de nationale uitvoeringsmaatregelen zijn verstreken?
- 2) Is bijlage IA bij verordening (EU) 2020/123 van de Raad ongeldig, gelet op de doelstellingen van verordening (EU) nr. 1380/2013 ⁽²⁾ (hierna: “GVB-verordening”), en in het bijzonder artikel 2, leden 1 en 2, van de GVB-verordening, met inbegrip van de doelstelling van artikel 2, lid 2, tweede volzin, en de beginselen van behoorlijk bestuur van artikel 3, onder c) en d), van de GVB-verordening (met inbegrip van de mate waarin zij van toepassing zijn op bestanden waarvoor een voorzorgsbenadering vereist is), gelezen in samenhang met de artikelen 9, 10, 15 en 16 van de GVB-verordening en de overwegingen daarvan, en de artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 8 en 10 van verordening (EU) 2019/472 ⁽³⁾ van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren (hierna: “verordening betreffende de westelijke wateren”), voor zover de in de verordening van 2020 vastgestelde totale toegestane vangsten (hierna: “TAC’s”) niet in overeenstemming zijn met het nulvangstadvies voor de maximale duurzame opbrengst (hierna: “MDO”) dat door de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (hierna: “ICES”) voor bepaalde soorten is uitgebracht?

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2020/123 van de Raad van 27 januari 2020 tot vaststelling, voor 2020, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB 2020, L 25, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB 2013, L 354, blz. 22).

⁽³⁾ PB 2019, L 83, blz. 1